

ВАЛЕРІАНИ ЕКСТРАКТ ВОДНО-СПИРТОВИЙ СУХИЙ

Valerianae extractum hydroalcoholicum siccum

VALERIAN DRY HYDROALCOHOLIC EXTRACT

Екстракт, одержаний із сировини, описаної в монографії «Валеріани корені».

Вміст: не менше 0.25 % (м/м) сесквітерпенових кислот, у перерахунку на валеренову кислоту (C₁₅H₂₂O₂; М.м. 234.3) і безводний екстракт.

ВИРОБНИЦТВО

Екстракт виробляють із лікарської рослинної сировини підходящим методом, використовуючи етанол (30–90 %, об/об) або метанол (40–55 %, об/об).

ВЛАСТИВОСТІ

Опис. Порошок коричневого кольору. Гігроскопічний.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ

▼ **С.** Високоєфективна тонкошарова хроматографія (2.8.25).

Випробовуваний розчин. До 0.5 г випробовуваного екстракту додають 10.0 мл метанолу Р, обробляють ультразвуком протягом 10 хв, фільтрують або центрифугують і використовують фільтрат або надосадову рідину.

Розчин порівняння (а). 2.5 мг ацетоксивалеренової кислоти Р і 4.0 мг валеренової кислоти Р розчиняють у метанолі Р і доводять об'єм розчину тим самим розчинником до 20.0 мл.

Розчин порівняння (б). 2.5 мл розчину порівняння (а) доводять метанолом Р до об'єму 10.0 мл.

Розчин порівняння (с). 10 мкл цитронелолу Р розводять до 40 мл метанолом Р (розчин А). 4 мг валеренової кислоти Р розчиняють у розчині А і доводять об'єм розчину тим самим розчином до 20 мл.

Маркер інтенсивності (розчини порівняння (а) і (б)): — валеренова кислота.

Пластинка: ТШХ-пластинка із шаром силікагелю F₂₅₄ Р (2–10 мкм).

Рухома фаза: оцтова кислота льодяна Р — етилацетат Р — толуол Р (0.5:30:70).

Нанесення: 5 мкл випробовуваного розчину, 2 мкл розчинів порівняння (а), (б) і (с), смугами 8 мм.

Відстань, що має пройти рухома фаза: 70 мм від нижнього краю пластинки.

Висушування: у потоці повітря за кімнатної температури протягом 5 хв.

Виявлення: обробляють анісового альдегіду розчином Р2 і нагрівають за температури 100 °С протягом 5 хв; переглядають за денного світла.

Придатність хроматографічної системи: розчин порівняння (с):

— на хроматограмі виявляються дві чіткі зони в середній третині хроматограми; нижня зона (цитронелол) і верхня зона (валеренова кислота) виявляються як фіолетові зони.

Результати: нижче наведено послідовність зон на хроматограмах розчину порівняння (а) і випробовуваного розчину. На хроматограмі випробовуваного розчину, крім того, можуть бути наявні інші зони, від дуже слабих до слабих.

Верхня частина пластинки	
	1–3 фіолетові зони, слабі
валеренова кислота: фіолетова зона	рожева зона, від слабкої до еквівалентної (може бути відсутня) фіолетова зона, інтенсивна (частково перекривається фіолетовою зоною нижче) (валеренова кислота) фіолетова зона, еквівалентна
ацетоксивалеренова кислота: фіолетова зона	фіолетова зона, еквівалентна (ацетоксивалеренова кислота) фіолетова зона, від дуже слабкої до слабкої (може бути відсутня) (гідроксивалеренова кислота)
Розчин порівняння (а)	Випробовуваний розчин

▲

ВИПРОБУВАННЯ

Вода (2.5.12). Не більше 5.0 %. Визначення проводять із 0.5 г екстракту.

КІЛЬКІСНЕ ВИЗНАЧЕННЯ

Рідинна хроматографія (2.2.29).

Випробовуваний розчин. 1.00 г випробовуваного екстракту суспендують у 50.0 мл метанолу Р, обробляють ультразвуком протягом 10 хв і фільтрують крізь мембранний фільтр (номінальний розмір пор — 0.45 мкм).